

นิทานเรื่องกำพร้าว้ร้อน

นำเสนอเมื่อ : 19 ต.ค. 2552

ตัวอย่างนิทานวีรบุรุษ เรื่อง กำพร้าว้ร้อน

เมืองนครศรี มีพระยาพรหมทัตเสวยราชสมบัติ มีมเหสีชื่อพระนางปัสสวดี

ที่ริม เมืองนครศรี มีสามีภรรยาคนหนึ่งอาศัยอยู่มีอาชีพขุดหาน
ขณะนั้นภรรยา กำลังตั้งครรภ์ เมื่อครบกำหนด
นางคลอดลูกออกมาเป็นชาย มีรูปร่างผิวพรรณน่าเกลียดผิดมนุษย์ ดูจดัง
เป็นขี้ร้อน อีกทั้งตัวดำดว้ย ต่อมาไม่นานบิดามารดาก็ตายจากไป
ท้าวจึงได้ชื่อว่า “กำพร้าว้ร้อน”
เมื่อไม่มีญาติพี่น้องท้าวกำพร้าว้ร้อนจึงไปอาศัยอยู่กับย่าจำสวันซึ่งเป็นคนเฝ้าส
วัน ให้พระยาพรหมทัต

กล่าวถึงเมืองพารา เป็นเมืองที่อยู่ห่างไกลจากเมืองอื่นมาก
ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะเดินทาง ไปถึง เมืองพารามีกษัตริย์ปกครองชื่อพระเจ้ากาบัง
มีพระธิดามีสิริโฉมงดงามมากและมีวาจาสิทธิ์ ชื่อนางนอยลินยา
เจ้าเมืองหลายเมืองลวนหมายปอง
ต่างยกทัพมาตีหวังแย่งชิงนางไปเป็นมเหสีทั้งสิ้น
แต่เนื่องจากนางมีวาจาที่ศักดิ์สิทธิ์เจ้าเมืองเหล่านั้นจึงพ่ายแพ้กลับไป

ฝ่ายเมืองนครศรีนั้นนางปัสสวดี
ได้ประสูติพระธิดาองค์หนึ่งมีรูปโฉมงดงามมาก ชื่อบัวลอย
เมื่อเจริญวัยจึงสร้างปราสาทเสาเดี่ยวให้อยู่
แล้วให้ประชาชนไปนอนเฝ้าและถ้าใครฝันดีพระยาพรหมทัตก็จะประทานรางวัล
ให้

ท้าวกำพร้าซี้เขื่อนได้ไปนอนเฝ้าด้วยและฝันว่า
ตนเดินเขาป่าได้พบคนผู้หนึ่งมีความสามารถพาไปปราบเมืองเมืองหนึ่ง
แล้วได้เป็นกษัตริย์ ไฉนเหลือผู้มีความงามมีวาจาสิทธิ์
เมื่อท้าวกำพร้าทูลพระยาพรหมทัต ๑ กริ้วมาก
สั่งให้ท้าวไปหาตามความฝันมาใหญ่เถาไม่ได้ต้องถูกประหารชีวิต
ท้าวกำพร้าซี้เขื่อนออกเดินทางโดยเป่าขนนเป็ดอ้อนนำทาง

พอเดินทางไปถึงต้นไทรใหญ่มีโพรงอยู่โคนต้นพอดีคนนอนได้บริเวณนั้นเป็นที่
นอนของพระยาจันทันต์และบริวารเทวดาเอาขนนเป็ดท้าวกำพร้าไปทิ้ง
ท้าวจึงไม่รู้อะไรจะเดินทางต่อไปทางไหนจึงหยุดนอนในโพรงไม่นาน
ตกกลางคืนพระยาจันทันต์กับบริวาร ก็กลับมานอนที่พักนั้น
ท้าวกำพร้าหลับและฝันว่าถอยากไปเมืองพาราใหญ่กวาดมูลช้าง ให้สะอาด
ท้าวก็ปฏิบัติตามอยู่ 7 วัน พระยาข้างจึงถามว่าท้าวประสงค์สิ่งใด
และได้พาไปที่เมืองพาราตามประสงค์
ท้าวกำพร้าสงสารถึงพระยากาบังเพื่อขอนางน้อยลินย้า
พระยากาบัง
กริ้วมากจึงให้ทหารขับไล่แต่ถูกพระยาจันทันต์ไล่ฆ่าตายหมดบ้านเมืองถูกทำลาย
พระยากาบัง
จึงยกนางน้อยลินย้าพร้อมเมืองพาราให้แก่ท้าวกำพร้าซี้เขื่อนครอบครอง
ต่อมานางน้อยลินย้าจึงเปล่งวาจาสิทธิ์ให้ทุกอย่างคืนสภาพดังเดิม

กำพร้าซี้เขื่อนถอดคราบออก มีรูปโฉมงามยิ่งนัก จึงเข้าหานางน้อยลินย้า
นางตกใจมาก ท้าวจึงเล่าความเป็นมาให้ฟังทั้งสองก็รักกัน
พระยากาบังจัดงานอภิเษกให้สมเกียรติ
และนางน้อยลินย้านำคราบกำพร้าซี้เขื่อนไปเผาไฟทิ้ง
พระยากาบังและประชาชนต่างชื่นชมในรูปโฉมที่แท้จริง
และให้ครองเมืองต่อจากพระยากาบัง

ไม่นานท้าวกำพร้าซี้เขื่อนก็ขอลากลับเมืองนครศรีเมืองนางน้อยลินย้าตามเสด็จด้วย
พร้อมเหล่าเสนาอามาตย์ขบวนช่างจันทันต์
พระยาพรหมทัตทราบเรื่องก็ยกทัพมาต่อสู้อันนั้นก็พ่ายแพ้เพราะวาจาสิทธิ์ของนาง
น้อยลินย้า
จนในที่สุดพระยาพรหมทัตถูกดินสูบเพราะอยากได้นางน้อยลินย้ามาเป็นมเหสี
ไพโรฟ้าเมืองนครศรีจึงทูลเชิญท้าวกำพร้าซี้เขื่อนเป็นกษัตริย์พร้อมทั้งมอบนางบัว
วลอยธิดาพระยาพรหมทัตเป็นมเหสีอีกองค์หนึ่ง

ท้าวกำพร้าว้เื้อนและพระมเหสี ทั้งสองจึงครอบครองเมืองจวบจนสิ้นอายุ